

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Emelkedő gabona árak.

Pécs, 1897. február 4.

Evek óta lidércnyomásként nehezedik a gazdaközönségre a buza-árak alacsony volta. Már-már oly mérvben súlydult az, hogy a buzatermelés haszonnal sem járt, s ennek következtében az ország gazdaközönsége olyan válságos helyzetbe jutott, amely ha sokáig tart, a tönk szélére kell hogy vezessen

Szerencsére a folyó őszzel e tekintetben fordulat állott be, a buza árak folytonosan emelkedőben vannak, s ha nem is emelkedtek 10—12 forintra, mint ahol másfél évtizeddel ezelőtt álltak, de megközelítik a 9 forintot, amely ár mellett már haszonnal lehet termelni. Persze a mult évi aratást tekintve, ebből a gazdának vajmi kevés haszna van, mert akkor, a mikor ő gabonáját eladta, még 6 forint volt annak az ára. Hiába mondtuk mi, akik a világtermelési adatokkal is szoktunk foglalkozni, hogy a buza árának okvetlenül legalább 8 forintra kell emelkednie, nem hitte el; belefásult már a gazda a jobb árak után való hosszas várakozásba.

Fontos volna már most azt tudni, hogy vajjon tartani fogják-e ezek az árak magukat, avagy az egész nem egyéb mulékony börze-manipulációnál, amely csak arra való, hogy a kereskedő nagy haszonnal adjon túl gabonáján. E kérdésre a feleletet csaknem egész határozottsággal

meg lehet adni, amely abból áll, hogy némi áringadozás állhat ugyan be, de a buza ára legalább egy-két éven keresztül jóval magasabb lesz, mint a minőhöz szokva voltunk eddig, vagyis általános jó termés esetén sem fog az 8 frton alul csökkenni.

Mert bármiként okolja is az agrárius mozgalom a buza-árak alacsony voltaért a börzét, mégis mindenkinek el kell ismerni, hogy minden áru piaci árára elhatározó befolyással van a kínálat és kereslet mérve is. Már pedig ha visszatekintünk 15—20 évvel, az a gazda, aki akkor eladott egy waggon buzát, ma elad 3—4, sőt több waggonnal is. Ha most ehhez hozzávesszük azt is, hogy ezen idő alatt mily óriási területek vétettek művelés alá különösen Amerika, Ausztrália s Indiában, úgy be fogjuk látni, hogy az utóbbi 15—20 év alatt a kínálat aránytalanul emelkedett a kereslettel szemben, amit bizonyítottak azon óriási gabonakészletek is, a melyek a világ minden részében raktározva voltak. Kétségen kívül ez volt az egyik fő oka a buza-árak folytonos hanyatlásának, azonban ha nem is oly arányban, mint a buzatermelés, de az emberiség is folytonosan szaporodott, s bővebb keresethez jutván, jobban táplálkozott, több kenyeret fogyasztott. Ez az oka, hogy az utóbbi években a buza-készletek már nem szaporodtak oly nagy mérvben, mint 10—12 évvel ezelőtt, s elég volt egy-két évi gyengébb termés, hogy ezek

a készletek kiapadjanak. Most tehát mikor ezek a terméskészletek kiapadtak, nem kell számot vetnünk a mult évekről áthozott termésfölslegekkel is, a melyek ólomsúlyként nehezdedtek az új termés árára, hanem csak az azon évi természettel kell számot vetnünk. Tekintettel azonban arra a körülményre, hogy bármily jó legyen is a világ buzatermése, a fölösleg ma már nem oly nagy, hogy óriási készleteket tegyen ki, feltehető, hogy a mai buza-árak hosszabbban fogják tartani magukat, sőt valószínű, hogy arra a nivóra, melyen ezelőtt pár évvel állottak, nem is fognak többé súlyedni.

Ez lenne tehát a buza jelenleg emelkedő árának főindoka. Mindenesetre vannak egyéb mellékindokok is, a melyekre azonban kiterjeszkednem nagyon is hosszadalmas volna. Ezeknek ősmertetése reánk gazdákra nem is volna momentán érdekel bírő, mert bennünket ez idő szerint kétségkívül az érdekel legjobban, miként aknáthatnók ki a talán csak egy-két évig tartó kedvező áralakulást, miként láthatnók el némileg már már kiüresedő pénztárunkat e rövid idő alatt is, hogy azután — esetleg — ismét kibírjunk egynehány reánk nézve rossz esztendőt. Vagyis más szavakkal, mit kellene tennünk, hogy már a legközelebbi aratásig termésünket a lehető legnagyobb mérvben fokozzuk.

Miután a mag, mely a legközelebbi aratást szolgáltatni fogja, már a földben elvetve van, a termést fokozó eszközökben

„Pécsi Figyelő” tárcája

Két szív szerelme.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A nap már alábukott a házak mögé, a légszeszt még nem gyújtották fel. A vén templom óriási árnya homályba borítá az egész utcát.

Ráday Vilma zajtalanul, észrevétlenül osont ki a házból.

Anyja a szobájában elnőkölt egy tucat varróleány fölött, — kik mind az alispán jubileumi estélye érdekében fáradoztak, — apja pedig a lizstraktárban volt elfoglalva. Senki se törődött az ifju leánnyal. Mint a nyíl, úgy suhant a találka helyéce. Szíve hevesen dobogott, s ha nappal lett volna, a járó kelők a fátyolon keresztül is látták volna felhevült arca égő pirosságát.

A templomba lépve, Vilmát egyszerre elvakítá a homály. Szent Mihály oltára felé sietett, egy vén koldusasszony vékony fagygyertyát nyújtott neki; átvette azt, meggyújtá és odatette az oltarra. Ott imádkozott pislogó reménye előtt

Vécsey Arnold mélyen gondolatokba merülten ballagott színién a találka helyére,

az öreg szent Mihály templom felé. Arcáról leolvasható volt keserű bánata.

Szerette a földet, a nagy anyaföldet, ezt a hatalmas közös hazát; szerette egészben, ország és éghajlatkülönbség nélkül; szerette, mint teste alkotó részét, mert valója annak parányi részecskéje.

Gyakran érezte vonzó erejét, hallotta szózatát, meiyet atomjaihoz, teremtményeihez, az emberekhez, élő alkotó részeihez intézett. Tavaszkor, midőn forró, ragyogó sugarai reáborulnak, e lázas, forrongó, termékeny évszakban, midőn szerelemtől dagadó kebléből a füvek és rovarok ezrei fakadnak, midőn bájos és illatos tekintetével ránk mosolyog — gyakran epedve vágyott keblébe hatolni, ráborult s át akarta fenni karjaival; sejtette, hogy magához szólítja, s olyankor felkiált: — Engem kívánsz, magadhoz hívsz . . . jövök, sietek!

Szerette ezt a földet, ezt a szép, ragyogó földet, jól tudta, hogy sirjában majd nyugalmat ad, midőn keblét gyöker és páfrány karjaival gyengéd anyai szeretettel fogja átölelni. Egy zugát azonban gyűlöli, gyűlöli végtelenül azt a mostoha és unalmas zugot, hoi először ragyogott rá a nap életet hozó sugara.

Onnan vetette első tekintetét a világba, ott tudta meg, hogy gonosz és háiatlan, ott

nem volt soha egy édes öröme, egy nemes fájdalma; ott ismerte meg az embereket, kik arra oktatták, hogyan kell őket gyűlölnie; végre ott nem tudta sehogyse szeretni.

Ezen kínos gondolatai közben szintén eljutott a templomba. A vén asszony elbóbiskolt a sarokban. Egyedül voltak a templomban és beszélhettek háborítlanul.

Vilma alig bírta kiejteni az első szavakat, elfulladt; de aztán összezedte magát, hiszen sietniök kellett!

Arnoldnak nem volt semmi mondani valója. Ugy állt ott, mint a színész, a ki nem tudja szerepét. Ez volt az első kalandja, tehát félénk volt és ügyetlen.

Ráday Vilma, noha fiatalabb volt, mégis erősebbnek mutatkozott. A nők ösztönszerűleg értenek bizonyos dolgokhoz, a miket soha nem tanultak, se nem sejtettek, s ők bátran viselik magukat, míg a férfiak reszketnek.

— Régen vár ön rám? — kérdé végre Vécsey.

— Nem! Alig, hogy megérkeztem. Megértette a leveletem?

— Megértettem belőle annyit, hogy valamtól rettegnünk kell.

— Tehát értse ön meg egészen. Atyám engem össze akart boronálni az ifju Lévay báróval, ez a terv azonban, háia az Égnek, megbukott!

nem nagyon lehet válogatni. Mély művelésről, jobb magról stb., hiába beszélnek e helyen, az már mind idejét multá. Csupán egyetlenegy eszköz van, melylyel termésünket holdanként néhány métermázsával fokozhatjuk, s ez a műtrágya. Tudjuk azt, hogy a gabonafélék aránylag igen nagy mennyiségű foszforsavat szükségelnek, s annál nagyobb termést adnak, mennél több foszforsav van a talajban. Tudjuk azt, hogy az istállótrágya foszforsavban szegény, s hogy az istállótrágyában normális trágyázás mellett sohasem adunk vissza a talajnak annyi foszforsavat, mint a mennyi attól a legtöbb esetben elvonatik, innét van azután, hogy az országnak művelés alatt álló talaja legnagyobb részét foszfor-szegény. Természetes ebből kifolyólag, hogy egy könnyen oldható foszfortrágya a termésátlagot jelentékenyen fokozná abban az esetben, ha az alászántható volna; az őszszel elvetett búzáknál azonban ez a módja sincs megadva a műtrágyázásnak s a szuperfoszfátot már csak a tavaszi vetemények alá használhatjuk, ellenben búzák fejtrágyázására csupán chilisalétromot használhatunk.

Ennek a használata haszonnal fog járni ott, ahol a buza nem tulkóvár, ellenkezőleg a buza megdől; gyenge vetések felsegélyezésére azonban kitűnő, s az eredmény csaknem bizonyosan jó; nem egyszer 15—20 frt hasznot adott kat. holdanként, de a tiszta haszon rendszeren meghaladja az 5 forintot. E műtrágya nagyon könnyen oldható; feloldására kevés eső is elegendő, s hatástalan csak az esetben marad, ha esőt egyáltalán nem kap. Esőszegény vidéken március elején, esődús vidéken április vége felé hintendő el, 50—60 kilogramm kat. holdanként, ugyanannyi vagy kétszerannyi homokkal keverten. A salétrom vásárlásánál legalább 15—16% nitrogént kell garantíroztatni az illető kereskedővel. A salétrom használata oly módon terjed, hogy míg 1830-ban Dél-Amerika nyugoti kikötőiből 8500 m/m. vittek ki, addig 1885-ben a kivitel 5 millió métermázsára emelkedett.

Vécsey, hogy örömet nyilvánítsa, meg akarta csókolni Vilmát.

— Nem . . . nem . . . Itt nem!

S érezte, hogy elpirulna a csóktól e helyen.

— Figyeljen ön rám. Nem tudom tüzetesen, hogy mi történt; de azt látom, hogy atyám neki van bősülvé. Tudomra adta, hogy birtokunkra költözünk. El kell válnunk kedves barátom!

— Ön félelembe ejt. Mitévők legyünk?

— Ne szakítson félbe Atyám még ma csak egyszerű kereskedő. Ha Vécsey Arnold kezemet megkéri, abban nincs semmi rendkívüli. De holnap már földesur lesz, képviselőjelölt, s mihetyt megválasztják, jól tudom, hogy csak egy miniszter lesz a kezemre méltó. Ennek nem szabad megtörténnie. Mielőtt atyám helyzete megváltoznék, önnek meg kell kérnie a kezemet. Oh, ne féljen ön! Tárja fel szívének atyám előtt, ő szereti önt. De ne halogassa a dolgot, holnap kopogtasson be hozzánk.

— Ön egy angyal, Vilma. Vakon engedelmességek önnek.

— Most azonban válnunk kell, Isten önnel!

— Már?

— Igen! Meglephetnek!

Ha okkal-móddal kísérletet teszünk, a legtöbb esetben meg fogunk győződni, hogy gyenge vetéseinket mily kitűnően javítja meg.

Kovácsy Béla.

A rászédett Mohács.

Mohács, 1897. február 4-én.

Opris Péter posta- és távirdaigazgató urnak olimpiai nyugalommal s bizonyos „leereszkedő” kicsinyléssel irt nyilatkozatára kötelességem kijelenteni, hogy a Pécsi Figyelőt a Mohácson, január 29-én megtartott képviselőtestületi ülésben nyert tapasztalataimhoz képest híven és — kérem Opris ur becses figyelmét — a tiszta valóságnak megfelelően tudósítottam.

En tudósításomban a Jagics József országgyűlési képviselő ur által glaszé keztyüs kézzel érintettek megemlékezésével mindent elmondottam úgy, amint azt az okmányokból az Isten megértenem engedte és persze úgy, hogy semmit el nem hallgattam, amik a dologra tartoznak. Nem így Opris ur.

Nagyon naivnak kell lenni annak az olvasónak, a ki Opris ur nyilatkozatában nem veszi észre azt, hogy a legfontosabb körülményt az igazgató ur jónak látta . . . nem érdemesíteni válaszára.

És ez a körülmény mindent megmagyaráz.

Mohács nagyközség 1896. okt. 19-én tartott képviselő-testületi ülésének jegyzőkönyvében szó szerint ez mondatik, hogy a m. kir. postahivatal, egy alkalmas telket kijelölni és átengedni kért; a szavazásra feltett kérdés pedig így kezdődik: „Eladja-e a képviselő testület . . . t. i. a kérdéses telket? — és a határozat is 29 szavazattal 1 ellenében világosan és határozottan „eladás”-ról hozatott.

Tehát ily értelemben keressemeg Opris ur a posta-főnökséget (annál rosszabb, ha a minisztertől nyert megbízását ezzel tullepte) és a mohácsi posta főnökség aztán a város képviselő-testületét. Nagyon természetesen ez azért történt így, mert csak valóságos adás-vétel által lehetett a városra hatni, míg a „tájékoztatás céljából” történő tapogatózást még a nagy furfangu Stájevics János kormányparti jelölt ur se tudta volna úgy „felújítani”, hogy egy egész

— De hiszen eddig csak szomorú dolgokról beszélhettünk; engedje meg, hogy elmondjam önnek, mennyire szeretem!

— Majd . . . majd . . . Most sietnem kell haza!

Vécsey két kezébe fogta Vilma puha kis kezecskéjét és hizelegve szorongatta azt. Aztán keresztet vetettek magukra, meghajoltak a szent kép előtt s kisurrantak a templomból. Arnold még egy „Isten hozzád”-ot akart mondani Vilmának, midőn azon vette magát észre, hogy jó kis tündére már eltűnt oldala mellől.

Vécsey kedélye nem borult el egészen kedvese bizalmas közlései által. Ellenkezőleg ittas volt az örömtől, de másrészt félt, hogy mily erőfeszítésbe fog neki kerülni, mindent Vilma akarata szerint vinni keresztül.

Gyenge, határozatlan jellem volt. Ha Vilma mindig közelében lehetett volna, hogy erélylyel töltse be lényét, kétségkívül bátran cselekedett volna. De abban a mértékben, a hogy Vilma befolyása enyészett, nőtt az ő félelme.

Az este meleg volt, a sétatéren már senki sem andalgott ez órában, csak Vécsey.

Holnap . . . holnap! . . .

Ah! . . .

Mindeddig igen kedves volt a regény,

képviselő testületet felültethetett volna . . . közvetlenül a saját célba vett érdekében, közvetve pedig a nagy „liberális” rendszer és párt szent s csalhatatlan elvei nevében.

De még sem ez ennek a szerencsétlen ügynek az Achilles sarka, hanem talán az, amit most mondok:

Opris ur nagyon jól volt informálva mindenről, ami Mohácson ez ügyben történt. A mohácsi posta főnökség, a kormányparti jelölt ur, a deputáció, a képviselő testületi határozat, de sőt a vármegye közgyűlése révén is mindent meg kellett tudnia.

Nos, tehát tudta, hogy Mohács képviselő-testülete „eladja a város tulajdonát képező 18128. kat. hszsz., a térképen IX. számmal jelölt 2606 négyszög méter nagyságú régi polgári iskolai telket a magas kormánynak posta és távirda-építés céljaira örök tulajdoni és birtokjoggal négyszög-méterenkint 1 frt, vagyis összesen 2606 frt, irván kétezerhatszázhat forint vételárért oly kikötéssel, hogy a telek átíratási, bélyeg és kincstári illeték költségeit a vevő magas kormány tartozik viselni . . .” És, — hát ha Mohács város és a posta-és távirda-igazgatóság közt — a miezek után képzeltelhetetlen — szövegbe se jött soha, de soha az „adás-vétel” . . . miért nem világosította fel Opris ur a mohácsi képviselő-testületet arról a fenti határozat meghozatalakor, hogy hiszen uraim, én és illetőleg kormányom csak tájékozási céljából . . . álltunk veletek szóba.

Ha szabad alkalmatlankodnom a kérdéssel, miért nem szólt Opris ur erről a körülményről még most kegyes hírlapi nyilatkozatában sem? — Miért kötötte be Mohács szemét annyira, hogy az ingatlan eladására vonatkozó határozatát még a vármegyéhez is föl engedte jutni? — Miért hallgatott azután is mindig s csak most szólal meg kényszerítve, midőn már a miniszter maga is kijelentette azt, hogy . . . „peccavi.”

Azt méltóztatik hinni, hogy mi ujságírók, mi ellenzéki „intelligens” választópolgárok nem látunk át azokon a szitákon, a melyeket a nagyurak, esetleg a posta-és távirda-igazgatók tartanak szemünk elé.

Azt méltóztatik hinni, hogy mi oly naivak vagyunk és nem ismerjük Bánffy polipkormányának rafinériáit. Tudjuk igenis, hogy a képviselő-választások előtt már ki-nyújtotta csápjait ez a polip és Pécsnek,

melyet megkezdett, de most már tennie kellett, s itt kényelmetlenül érzé magát. Néha már a lemondásra is gondolt, lelke visszaborzadt a semmi sikerrel nem kecsegtető küzdelemtől. De az emlékezés Ráday Vilma újabb feléleszté szunyadó akaratát. Lehelletének illata, a kézzszorítás heve, hangja, mely még most is fülébe csengett, felköltö benne a mindennél hatalmasabb vágyat, hogy őt bírhasssa.

A hold lassan uszott felfelé a láthatáron, köröskörül a susogó bokrok közül mintha halkán elcsattanó csókok nesze libbent volna az ifju felé. Vécsey a könyekig elérzékenyült. Élete eddig folytonos veritéktermő munka volt, egy sáros göröngyös utca, melyben Vilma iránti szerelme volt az egyedüli napsugár. S most el akarják tőle rabolni e sugarat? Nem az a napsugár volt az életfonala? Nem szakad meg utána a szíve. ha azt tőle elrabolják? Nem lázad-e ő fel, nem követ-e ő el mindent e merénylet ellen?

Félt haza menni, félt az otthon reá váró eseményektől. Irni akart Vilmának, de minek? Aztán eszébe jutott, hogy levélben kéri meg Rádaytól leányát, megirván neki, hogy ha boszusan szakgatja szét e levelet, az ő szívének tépi vere ezer meg ezer darabra.

Kaposvárnak, Mohácsnak postapalotákat mutatott, no természetesen akkor, midőn még a t. Ház föl sem volt osztatva, de amidőn a polip már annak közeli halálát elhatározta.

De tudjuk azt is, hogy a mi palotányúnk csak közvetlenül a képviselő-választás előtt lett igazán feifujva. Ekkor varázsolták elő a mi saját, külön kormányparti mágnásaink azt a szemvakító Fata morgánát, mely ragyogó színekben mutatott a „hivők“nek egy palotát ott a vásártéren. Mondaték vala pedig erről a palotáról, hogy bizony ez lézen jutalma városunknak, ha lakói hátat fordítanak amaz istentelen „Tagadás“ szellemének és be engedik magukat tereltetni jámbor birkák módjára az „Igen“ nevű istenség templomába, akarom mondani: ak-lába.

Ezt a délibábos képet segített elfogadhatóvá tenni Opris ur is, midőn a döntőválasztás napján személyesen megjeleni méltóztatott szerény városunkban

Most pedig, midőn elmúlt a szemfényvesztés, most midőn Jagics József országgyűlési képviselő a kormány által Mohácsnak adott kosárra vonatkozólag a legutolsó kormányparti hitvallású városi képviselővel, Margitai Péterrel, együtt azt mondja, hogy: „a várost feültették!“ — sőt ezt az állítását előbbi be is bizonyította, — most persze Opris ur adja a Pilátust és . . . kezeit mossa.

Végül bocsásson meg Opris ur, ha szírhangu állításaival szemben azt merjük beismerni mi, mohácsiak, hogy Mohács városa — bizony fájdalom — még nagyon messze baktat valahol az „intelligens“ kordonon kívül. De vigasztal az a tudat, hogy az intelligencia magában nem is az az erős vár, mely Bánffy urnak, vagy igazabban a koncot osztogató vagy „igérgető“ hatalomnak legsikeresebben ellent tudna állni; mivelhogy leggyakrabban ott van a legnagyobb önzés, ahol legnagyobb az intelligencia.

No, meg aztán minket mohácsiakat nem csak posta palotával, hanem kisebb, mondhatni bagattel dolgokkal is igyekezett az egyedül üdvözítő liberális rendszer elvakítani minden intelligenciánk dacára.

Lám, molnárainknak csak azt kellett ígérni Stájevics János kormányparti jelölt urnak, hogy maimaiknak, melyeket a kir. folyammérnökség éppen folyam rendszeti helyes okokból rendelt a város alatti Dunaágba, ha mellette korteskednek, ismét közvetlenül a város mellett fog he-

lyet jelöltetni és a mi jó molnáraink minden atyafiakkal, sógoraikkal és komáikkal rácsküdtek Stájevics János urnak az elvek tiszta színeiben játszó zászlajára. Holott ha maimaik tovább is a város alatt lettek volna kénytelenek kelepelésökhöz az u. n. limánok békáival hangversenyezni, — bizony arra fogadkoztak, hogy minden csákyáikkal, evezőlápátjaikkal, korpás és nulla lisztes szitájukkal fognak harcolni . . . az átkos kormány ellen.

Ne beszéljünk azért a mohácsi választókerület intelligenciájáról, hanem inkább arról, hogy ne legyen Opris ur pápább a pápánál. Lám az állam (és nem a posta) igazgatásának feje, a kormányelnök ur se tagad le mindent tüskön-bokron keresztül . . . ha nagyon szoritják.

Bizony már divatját multa az a mondas. hogy; „si fecisti, nega!“

Mohácsi Hirmondó.

H i r e k.

Pécs, 1897. február hé 4

Házasságközvetítő hitközségek.

— Követésreméltó példák. —

Immárom a második községből érkezik hozzánk hír egy szenzációs ujításról, melylyel a hitközségek egynemelyike gyengéd pressziót kíván gyakorolni a nőtlen urakra, hogy nősüljenek meg. Természetes, hogy ezt a reformot egyelőre csak a saját hatáskörükben óhajtják megvalósítani, de ha leküzdik az ezen reform keresztülvitele elé még most gördülő nehéz akadályokat, nem lehetetlen, hogy példájuk utánzásra talál az egész társadalomban nagy öröme mindama leányoknak, a kik száraz ágon halgató ajkakkal nem tudják, hogy meddig várnak, mint a csüggött madarak. Hiszen tetszik tudni, hogy mire várnak ezen a két X sen tul levő leányok oly lázas és érthető izgatottsággal?

Az említett, illetve fel nem említett hitközségek ugyanis valahányszor meghalt a régi lelkipásztoruk, pályázatot hirdettek és habár ezt a pályázati föltételekbe ma még fel nem veszik, de elég érthetően tudomására adják a pályázóknak, hogy egyéb kvalifikáción kívül csak az reflektálhat az állásra a ki ugyanazon községből hajlandó még hivatalának elfoglalása előtt megnősülni és erre nézve kötelező nyilatkozatot tesz.

Ez azonban még nem minden. A humanus hitközség ki is szemeli a községben azt a hajadont, akit az az ur köteles elvenni a ki az állásra reflektál.

Minthogy pedig az eszkimó ma már általában mindenütt több, mint a foka, akad pályázó bőven, a ki ezer örömmel vezetí oltárhoz a hitközség tagjai által kiszemelt hajadont, ha ráadásul megkapja a jól jövedező rabbi hivatalát.

Mindenesetre radikális egy kissé ez a reform, de célravezető és kivitele ma még csak azért ütközik nehézségbe, mert a hitközség azon tagjai, a kiknek több eladó lányuk van, mindenáron a saját leányukat akarják feláldozni ilyen közcélra. Mivelhogy pedig egy prédikátor-jelölt a mi törvényeink értelmében csak egy leányt vehet el, a kérdés megoldása szerfölött nehéz.

Ha azonban ezt a nehézséget a hitközségnek most vizálykodó tagjai leküzdik, előrelátható, hogy a nőtlen urakat megrendszá-bályozó üdvös reform követésre talál másutt is és nemsokára olvashatunk majd a lapokban ilyen hirdetések:

Pályázat körorvosi állásra.

Görömböly község előjárósága a községi körorvosi állásra, mely 600 forinttal van javadalmazva ezennel pályázatot hirdet.

Pályázhatnak nőtlen, szőke, hetykeba. juszu orvosok 25—30 évig, a kik kötelezik magukat arra, hogy megválasztás esetén hajlandók elvenni Nagy Borbála kisasszonyt, Görömböly község egyik kedves és művelt leányzóját, a ki egy kissé bandzsál, egy kissé pupos, de azonkívül semmi baja nincs.

Keilőn felszerelt és arcképpel ellátott kérvények a község előjáróságához küldendők.

Görömböly előjárósága.

Egyebekben, hogy ez a humanus és örvendetes reform minél előbb megvalósulhasson, a most mutatkozó akadályok leküzdésére célszerűbb volna minden községben egy szerencsekereket vásárolni, abba bele tenni az összes községbeli eladó leányok neveit, és így sorshuzás útján volna megállapítandó, hogy egyes esetekben melyik leányt házasságon ki ilyen pályázat útján a község.

Addig is, míg a reform államosítottatik, ajánlja ezen indítványát elfogadásra a prédikátor választásra készülő hitközségeknek.

Alba.

Egy álmatlanul eltöltött éj után, másnap reggel végre sziklaszilárd határozattal kelt fel, rögtön összecsiszított borbélyt, fodrászt stb., mintha ezzel vállalkozásának sikerét előmozdithatták volna.

Kettőt lépett hátra, míg egyet előre, mialatt Ráday boltja felé haladt. Ráday éppen a „Pécsi Figyelő“t olvasta. Vécsey érkezésekor csodálkozva pillantott reá.

— Ej ha! De kicsipted magad, fiam. Talán bizony esküvőre készülsz?!

Ez éppen Arnold elevenét érte. Olyan vörös lett, mint a pipacs.

— Még nem, Ráday ur, hanem azért abban járok.

— Nos?

— Nehéz ám azt elmondani, a mit én akarok, de ha ön egy kicsit segít, ha iparkodom kitalálni . . .

— Az is bolond, a ki rébuszokat csinál, még nagyobb bolond, a ki találgatja.

Ez is jó volt biztatásnak.

Vécsey panaszkodni akart, hogy szoritja a cipő, azért áll, hol az egyik lábára, hol meg a másikra. De végre is neki kellett ugrani az ároknak.

— A leánya kezét akarom öntől megkérni uram.

Ráday felugrott székéről, mintha szuronydöfés érte volna.

Hol a fiatal emberre nézett, hol meg az ajtóra. Vajjon egy szemtelen pimaszszal, vagy pedig egy örülttel van-e dolga?! Kidobja-e őt, vagy pedig segélyért kiáltson?!

— Nem értettem jól gyermekem, hogy mondtad?

— Nem, Ráday ur, ön jól értett engem. Szeretem Vilma kisasszonyt s a kezét kérem.

Ráday a haragtól sápadtan lépett az ifju ember elé.

— De fiam, én úgy hiszem, hogy ez csak guny! Talán fogadtál egy segéddel, hogy lesz bátorságod elkövetni ezt a tréfát. Eredj vissza a boltodba, megnyerted a fogadást. Megbocsátok . . . de vissza ne gyere!

Vécsey haragra lobbant e szavakra.

— Ugy hiszem, nem sértettem önt meg kérésem által. S ön is visszautasíthat ha úgy tetszik, de ne gunyoljon! Szeretem a leányát, ez nem vétek, s abba a reménybe voltam, hogy nem vagyok nála alacsonyabb rangu, hát nem tudom, miért . . .

— Ah! Tehát nem tudod, miért. Mert fattyu gyerek vagy, Vécsey Arnold! Ugy

termettél egy bűzös kórházban, mint a nyirkos pincében a penész. A könyörtelen morzsáin nőttél fel, s mi vagy most? Hord el magadat, mert még más is találok mondani. Ekkora szemtelenség!

— Ah! Mintha én nem tudnám hogy micsoda csekély különbség van egy róf posztó meg egy liszteszák között! Az egyiket én árulom, míg a másikat ön!

— Neked semmiféle tisztességes családban nincs helyed. Még sokfelé betolakodhatol, de mindenünnen ostorral fognak kikergetni! S még az én leányomat kéred!? A kit úgy neveitem fel, mint egy hercegnőt és most a sárba dobjam? Eredj, keress magadnak hozzád illő feleséget a szeméteu; Érted!? . . . Különben, hogy nagyon zokon ne vedd, hozzáteszem, hogy megtisztelve érzem magam ajánlatod által, de kénytelen vagyok kidobni az ajtón! Hahaha!

Vécsey Arnold mindnn izében reszketett. A gyáva fiu oroszlanokkal küzdött e percben, saját lángoló indulatával. Odalépett Ráday elé s dühtől lihegve mondá:

— Ráday ur, ha ön nem volna atyja a leányknak, a kit imádok, felpofoznám!

Ezzel berántotta maga után az ajtót, s átkokkal gondolt a gyűlölt szülőhelyre, mely szerelme temetőjévé változott.

Fögler Desző.

Napirend 1897. február hó 5-én

Naptár: péntek, febr. 5. — Róm. kath.: Agota. — Prot.: Agota. — Görög-kel. (jan. 24.) Xene. — Zsidó. Adar 3. — Nap két 7 óra 6 percek; nyug-szik 4 óra 50 percek. — Hold két 8 óra 17 percek reggel; nyug-szik este 9 óra 8 percek.
 Időjárás: hőmérséklet 0,5 Celsius fok hideg; légnyomás 750. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett fagy-pont körüli hőmérséklet várható jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: Pálffy Nina első felléptével a „Kis alamuszi.”

— (A város önkormányzati szab. rendelete.) Tegnap délután vette kezdetét a város önkormányzati szabályrendelete tárgyában egybehívott értekezlet. A közgyűlési terem egészen megtelt érdeklődő bizottsági tagokkal, a kik élénken vitatták a szabályrendelet egyes szakaszait. A választó kerületek beosztásánál Jobst László dr. politikai tendenciát lát a tervezett beosztásban s a kerületeket a geográfiai fekvés szerint kívánja kikerekíttetni. Ezt a javaslatot az értekezlet elfogadta s egy szűkebb bizottságot küldött ki a beosztás eszközésére. — A 3. §-nál Engel József indítványozta, hogy a költségvetés tárgyalására mindig külön közgyűlés tartassék, mert a költségvetés eddig a többi közgyűlési tárgyak közé beékelve mindig felületesen lett tárgyalva. Hosszas vita után abban állapodott meg az értekezlet, hogy a költségvetést tárgyaló közgyűlés tárgysorozatába ezen kívül csak kormányrendeletek és különösen sürgős ügyek vétessenek fel. — Elhatározta még az értekezlet, hogy a közgyűlések tárgysorozata 3 nappal a közgyűlés előtt kihirdetendő és a bizottsági tagoknak kézbesítendő; a szakbizottságok tagjainak száma 20 ban állapított meg, a gazdasági választmány pedig 30 tagból fog állani. — Legfontosabb elvi vita az ügyészi hivatal szervezése körül fejlődött ki. A szervezkedési bizottság Muttnyánszky Béla javaslatára csak egy városi ügyészt vett fel a tervezetbe ki mellett egy joggyakornok és egy írnök lenne rendszeresítendő. A tisztviselő szerint magán ügyvédi gyakorlatot nem folytathatna. A tanács ennek ellenében a mostani állapotot meghagyatni indítványozza, mert ez az indítványozott új ügyészi hivatalnál olcsóbb s az eddigi tapasztalat szerint is teljesen megfelelt a célnak. Muttnyánszky és a két városi ügyész között a tárgynál polemikus vita fejlődött ki s az értekezlet a polgármester előadása után a tanács javaslata mellett foglalt állást. — Az értekezlet ezután tárgyalásainak folytatását ma délutánra halasztotta.

— (Halálozások.) Dálnoky Nagy Ábrahám, kataszteri nyilánítartási biztos, tegnap éjjel, életének 53-ik évében, hosszas szenvedés után, meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután 2 órakor lesz a kaposvári-utca 1. számú házból, a budai külvárosi temetőben. — Dobos Nep. János életének, 21-dik évében elhunyt. Holnap (pénteken) délután fél 4 órakor temetik a Jókai tér 9. szám alatti házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmise szombaton délelőtt 10 órakor lesz lelkiüdvéért a székesegyházban.

— (Tifusz a katonák közt.) Az egyre fölhangzó rémhírekkel szemben ma kiküldöttük tudósítónkat, hogy a legilletéke-

sebb helyen szerezzen be megbízható információkat a 44 es katonák közt még a múlt hó elején föllépett tifusz-járványra vonatkozólag. Tudósítónk megbízásában hűségesen eljárván, utjának eredményéről a következőket jelenthetjük: Ez idő szerint a pécsi helyőrségi kórházban 43 tifuszos katona fekszik, 10-et már eltemettek s 2-nek a halála várható, a többiek, mint könnyebb természetű betegek, rövid idő múlva elhagyhatják a kórházat. A kórház környékén fekvő utcákban a polgári lakosság köréből 10-en fekszenek, azonban ezek a megbetegedések is könnyebb természetűek. Mint már megírtuk volt, azt a kutat, melyből a krajcáros laktanya katonái ittak, elzárták, ujabban aztán elzártak másik két régi időkből fennmaradt vizmedencét, a melyek összeköttetésben voltak a kaszárnya kutjával, melyről Szilágyi honvéd ezredorvos, képzett bakterolog, konstata, hogy a legkövőbb tifusz-bacillusokkal van inficiálva. Azóta aztán a tifuszos megbetegedések a polgári lakosság körében alábbhagytak. Kétségtelen tény tehát, hogy a járvány közvetlen oka a legelőször elzárt kaszárnyai kut volt, a mely vizét a Rókus forrásból kapta. Tegnap érkezett le az orsz. bakterologiai intézet szakvéleménye a hová még a múlt hóban küldtek föl közvetlen a Rókus forrásból származó tiszta vizet, ez azonban teljesen bacillusmentesnek találtatott. Következőleg csak a kaszárnyabeli kut volt inficiálva. Mivel pedig ez már régebben elzártatott, bizhatunk hozzá, hogy a járvány városunkban tovább terjedni nem fog.

— (Piknik.) Kedélyes kis összejövetelt rendeztek tegnap este a nőegyleti helyiségben azoknak a kis leánykáknak a kedves mamái, a kik délutáni külön kottéria elnevezése alatt nemrég fejezték be koreográfiai tanulmányaikat Hercenberger bácsi vezetése alatt. Az oroszánrészt a multság sikerét és a kezdeményezést illetőleg Szuly Jánosné illeti, a ki összehozta azt a valóban elegáns társaságot, mely a világba lépő kis leányoknak eme vizgálatszámába menő debütírozásánál megjelent s megjelenésével emelte a multság fényét. A száznál jóval több főre rugó társaságban ott láttuk Blaskovich István királyi táblai elnököt, Sável Kálmán királyi törvényszéki elnököt, Hamza Géza táblai elnöki titkár, Pilch, Nábrácky táblai bírákat, Vaszary Gyula főkapitányt, ifj. Brázay Kálmánt, Geiger Dezső bírót, Eckensberger honvédhuzár alezredest, Ágh Timót és Zala tanárokat. A multságot kedélyes fesztelenség jellemezte, mely mindvégig, kivilágos kivirradtig megmaradt. A négyeseket 60 pár táncolta. Tudósítónk a multságban részt vettek közül a következők neveit jegyezte föl: Cseh Marian (Somogyból) Eckensberger nővérek, Eizer Ilona, Dvorszky Paula, (Pécsvárad) Duka nővérek, Luizer Margit, Luts Mariska (Budapest), Pilch Bözsike, Polgár Blanka, (Szt.-Lőrinc) Rihmer nővérek (Kalocsa), Rimelly Viola (Budapest), Sey Vilma, Stelcer Vilma (Slavoniából), Szuly Gizella, Szivér Mariska, Szily nővérek, Vasváry nővérek. Továbbá: Dukáné, Nábráczkyné, Tóttóssyné, Hamzáné, özv.

Sauskáné, Czvetkovitsné, ifj. Brázayné, Bodóné, Geignérné, Polgárné, Szivérné, Luizerné, Rihmerné, Szilyné, Vasváryné, Friediné, Sey Ernőné, Vodicskáné, Liebscher Vilma.

— (A dárdai polgári egyesület) f. hó 1-én tartotta farsangi táncmulatságát. A multság — mint levelezőnk írja — igen fényesen sikerült s a tánc, virágos jókedv mellett, reggelig tartott. A multságban diszes hölgykoszoru vett részt s ott voltak a járás notabilitásai is, köztük Stenge Ferenc főszolgabíró, Jilly Viktor szolgabíró és Balasko János, járásbíró s még igen sokan.

— (Utonállás.) Varga József, bellyei lakost — mint dárdai levelezőnk írja — midőn a dárdai Gruber-féle kocsmából kilépett, Szabó Sándor ottani lakos, utját állva, a földre teperte és egy nagy késsel fején megszurta. Az ügy a járásbírósnak feljelentetett.

— (Szétugrasztott szerelmesek.) Hogy mi mindenféle nációnak menedékkül szolgál a város falai, annak tanubizonyosságául szolgál ez a félig regényes, félig bünnös história, mely rendőrségünk kegyetlen intézkedése folytán — eltoloncolással végződött. Az országos vásár alkalmából egy kártya kompániát ugrasztott szét egy lebuiban a rendőrség, melynek egyik tagjáról hamarosan kislult, hogy már a lopással sem ismeretlen. A fiatal ember Budapestről, hogy a szeretőjével Pécsre utazhassék, egyik kávéházból értékes kabátot emelt el s azt nyolc forintért becsapta a zálogházba, a zálogcéduculát pedig eladta egy mézárólegénynek. Az így nyert pénzen aztán Pécsre jöttek s vagy egy hónapja élnek itt minden állandó lakóhely és foglalkozás nélkül. Most aztán a rendőrség a fiatal embert, szeretőjével együtt visszatoloncoltatja Budapestre, hogy ott folytassák a szerelmeskedést, míg a rendőrség ott is rájuk nem teszi a kezét s be nem ülteti őket, forró szerelmükkel, a — hűvösre.

— (Meggzőkött inas.) Vigan Ferenc, vásártéri kályhaüzlet tulajdonos, jelentette ma a délelőtt a rendőrségnél, hogy már 2 év óta nála levő tanonca, Hartmann Ádám, nádasdi születésű inasgyerek, a múlt pénteken este meggzőkött tőle. Az éjszakát nem töltötte otthon s másnap délelőtt belopózott az udvarba s a műhely bezárt ajtaját feltörte, összeszedte ruháit és azzal odább állt. A mint hírt vette, először hazament szüleihez Nádasdra, de azok vissza küldték s a szökevény inas azóta a városban csavarog. A rendőrségnél elrendelték a korán rossz utra tért gyerek nyomozását s ha megtalálják, haza fogják toloncolni.

— (Ribillió a klastromban.) Tegnap délután öt óra felé egy asszony állított be a rendőrséghez s nagy lélekszakadva adta elő a biztosnak, hogy az ugynevezett bajszos barátok klastromául szolgáló kis szemináriumban tolvajt fogtak. A tolvaj ott feküdt Binder Gáspár minden szobájában az ágyban s ők csak véletlenül vették észre, mikor a mindenest keresték. A rendőrségtől egy rendőr nyomban elment az asszonynyal a kis szemináriumba s csakugyan ott is találta az állítólagos tolvajt, amugy álmosan és részeg fölvel, a hogy a cseléség

az ágyból kibuzta. Az illető, a kit Steinreder Péternek hívnak és foglalkozása a legedesebb mesterség, a mézeskalács készítés. — csakhamar igazolta magát, előadván, hogy ő korán sem tolvaj s nem is lopni akart a mindenés szobájában. A mindenés maga vezette őt oda még tegnap reggel, mikor egy együtt átlumpolt éjszaka után lefeküdt az ágyába s úgy aludt, mint a bunda. Ekkor aztán a mindenésre került a sor, a kiről ki is tűnt, hogy gyertyaszentelőkor egész éjjel mulatott s Steinrederrel haza menvén, lefektette azt az ágyába, ő maga pedig dolga után látott. A szeminárium prefektusa éppen elutazván, kivitte podgyászát a vasutra s aztán visszatérvén, belopózott a prefektus szobájába, a feltört asztalfiókból kivett egy bugyellárisban 6 forintot s a cselédkönyvét is magához véve, elment s a falon bemászva, a ruháit skarta elvinni, de ekkor a keresésére indult rendőrök elcsipték. Beismert mindent s ügyét átteszik a bírósághoz.

— **(Veszedelmes virtus.)** A pécsi Takarékpénztár új palotájának földmunkálatánál kihányt föld elhordását végző fuvarosok virtuskodó természetét ismerve a rendőrkapitányság, eleve megállapította, hogy a földdel terhelt kocsik a ferenciek és a gyár-utcán vonulnak kifelé s a sétatér alatt és az apáca-utcán jönnek vissza. S hogy a kellő elővigyázatra figyelmeztesse őket, egy rendőr ott is posztol a munkálatoknál, s mindennek dacára ma mégis csaknem szerencsétlenséget

okozott a kocsisok virtusa. Mikor a földdel kifelé mentek, az egyik fuvaros, Kaszapovics József minden áron azon volt, hogy az előtte menő kocsikat elhagyja. Azok sem engedték azonban magukat s a gyár-utcán egyszerre Kaszapovics kocsija egy másikkal összeakadt s lett keréktörés és nagy ribillió, minek csak a rendőri közbelépés tudott véget vetni. A virtuskodó kocsisokat nem ártana a legszigorubbán megbírságot, hogy a veszedelmes virtuskodásról leszokjanak.

— **(Szünetelő előadások.)** A pécsi áll. főreáliskola folyosóinak javítása miatt az előadások pénteken és szombaton szünetelnek.

— **(A nemzeti kaszinó)** könyvtár-noka lapunk utján értesíti a kaszinó tagjait, hogy a calicot-táncestély miatt a könyveket pénteken 5—6-ig lehet benyújtani. Együttal újból tisztelettel kéri a kaszinó tagjait, hogy a kölcsön könyveket febr. 10-ig okvetlenül beszoáltassák. Az olvasó közönség érdeke kívánja, hogy a könyvtár rendezése minél előbb fejeződjék be, hogy március 1-én már a katalogus minden tag kezében legyen és a könyvtár rendelkezésére álljon. A kitűzött határidő után még mindig künn levő könyvek a katalogusba felvételnek és a könyvek az illető tag költségére a könyvkereskedőtől beszereztetnek.

— **(Tűz.)** Tegnapelőtt éjjel Vasason Szántó István volt vasasi bírónak pajtája és istállója porig leégett. A tűz, mint a vizsgálat kiderítette, gyújtogatásból keletkezett,

a melynek kiderítése iránt a csendőrség folytatja nyomozásait. A leégett épületek biztosítva voltak.

— **(Eltűnt leány.)** Nagy Ilona, paksi születésű, fiatal cselédleány, szolgálati helyét már napok óta elhagyta s azóta nem is tért vissza. Szolgálatadója bejelentette eltűnését a rendőrségnél, a hol megindították a nyomozást utána. Szüleit is értesítették eltűnéséről, de onnan az a válasz érkezett, hogy a leányt nem látták otthon. Egyelőre folytatják a nyomozást az eltűnt leány után.

— **(Csavargó ökrök.)** Hauck Keresztély, hajcsár, ma jelentette a rendőrségnél, hogy Mánfáról Pécsre hazajövet, az országuton két ökröt talált bitangásban. A csavargó ökröket behajtotta a mánfai kocsmáudvarába, a hol felügyelet alá vették őket. Tulajdonosuk ott megtatálhatja és kellő igazolás után át is veheti.

— **(Uj önkéntes tűzoltó testület.)** Dárda községben, Schaffer Ferenc vendéglős indítványára önkéntes tűzoltó testület alakult. Mintegy negyvenen jelentkeztek már eddig is működő tagnak. Az alapszabályokat is elkészítették s már fel is terjesztették — jóváhagyás végett — a belügy-minisztériumhoz.

— **(A quedlinburgi répa magtermelés elzülése.)** Sajátságos sorsra jutott a quedlinburgi piac, mely valaha híres volt takarmány répa magjáról. A lefolyt évek nagy kereslete folytán beütött a reakció, a mennyiben egy részt a nagy tultermelés, másrészt a nyereszkeségi vágy okozta, hogy

szerette volna már értesíteni, ki nehéz helyzetben volt, mióta a szegény Heléne — az ő védelmező házában időzött.

Vanda bátran viselkedett és hogy megmutassa, hogy minden gyanutól mentnek tartja őt, a távozásnál heves szoritással nyújtott neki kezét. Nem felejtette el Cavaroc Marchaisnak köszönetét fejezni ki, hogy csaknem kezességet vállalt érte s miután biztosítá Grisailleot, hogy a hatóságnak mindenkor rendezésére áll, el-távoztak.

Az utcán várták Cavarocot emberei, kiket hazaküldött s a kikre nem is volt szüksége. Hazaérve, az igazak mély álmába merült s álmoképeiben sokszor jelent meg előtte a szép Vanda alakja.

U— gyan mi célja lehetett vele?

— És ezt nem találja ki — szól most közbe Vanda?

— Hitemre, sehogysem — válaszolta álmélkodva Cavaroc.

— Elhatározta, hogy engem a romlásba fog taszítani — azt akarta keresztül vinni, hogy engem ma este fogságba ejtsenek s a holttestet, melyet ide rendelt, nálam találják. Mivel azonban lakásomat soha el nem hagyom, azt irta, hogy éjfélkor maga fog eljönni s ha nem volnék hajlandó őt fogadni, akkor ugyanaz a sors fog érni, mint azokat a szerencsétleneket, kiket már eddig megölt.

— És egyidejűleg irt a rendőrfőnökségnek, hogy önnél házmotozást eszközöljenek s ejtsék fogságba őnt; de a mellett őt is elfogták volna, ha ő is itt van!

— Hisz ép ezért őrizkedett az eljövettől és már nem is fog eljönni. Éjfél már régen elmúlt. Én féltem attól az embertől és kapitány ur bizonyíthatja önnek, hogy inkább töltöttem volna az éjszakát az utcán, semminthogy egyedül maradtam volna itt. Most már nem félek többet tőle, mert bizonyos vagyok róla, hogy elhagyta már Páris. Nyilván azonnal utra tette magát, miután a levelet [a postára adta s a bőröndöt hozzám küldte.

— Ki hozta a bőröndöt? kérdezte Grisaille.

— Egy szolgál.

— Talán akkor megtudhatom, honnan hozta azt. Hol lakott az a Caritides?

— Azt nem tudom és sohasem is tudtam.

e piacról kerülő répamag jelenleg ugyiszólván már veszedelem a gazdára nézve. Legutóbb egyik budapesti magárus H. I. árlapjában leleplezi az eredeti quedlinburgi plombbal ellátott répamagot, mely — mint hiteles mag vizsgáló állomás bizonylatával kimutatja — nem egyéb, mint quedlinburgi plombbal ellátott — szemét.

Farsangi naptár.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kaszinó második táncestélye. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony négyzet Calicot-bálja a nemzeti kaszinóban. — Házi bál a „Petőfi“ vendéglőben. — Siklósi iparosok olvasóköreinek bálja. — Barcsi és barcstelepi fiatalság bálja a barcsi Olvasóköri körben.

Február 7. Bar. Szentlőrinci iparosifjúság műkedvelői előadásával egybekapcsolt táncestélye — Mohácsi földművesek olvasóköreinek bálja a Koronában.

Február 9. Pécsi Dalárda dalestje.

Február 10-én: Nagy táncestély a Vigadóban Hercenberger táncitanító délutáni társasága számára.

Február 11-én. Altiszti bál a Vigadóban. — Házibál a Hétfejedelemben.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok táncestélye a Scholtz-féle sörcsarnokban. — A „Pécsi Torna-Egyesület“ bálja a Vigadóban. — Kath. kör táncvigalma. — Mohácsi iparosok Olvasóköreinek táncestélye.

Február 16. Pas de quatre Cotteriatársaság nagy estélye Hercenberger tánc iskolájában a Vigadóban.

Február 18-án: Nagy polgári bál a Vigadóban; rendezői Hercenberger.

Február 20. Pécsi Nemzeti Kaszinó táncmulatsága. — Siklósi Társaskör táncmulatsága a Pelikánban.

Február 27. Pécsi helyőrség altiszteinek bálja a Vigadóban.

Március 2. Kaposvári Nemzeti Kaszinó bálja.

Törvényszék.

§ **Megfúrt hordók.** Klein Henrik, nagyharsányi lakos, még a múlt év elején feljelentette Spitzer Adolf és Spitzer Hermann villányi borkereskedőket a törvényszéknél lopás miatt. A feljelentés szerint Klein a két Spitzertől hat hordó bort megvevén mikor a szállításra került a sor, a feljelentettek a hordókat megfuratták, a bor egyrészt kieresztették s vizet töltöttek helyébe. A feljelentés folytán a törvényszék elrendelvé a vizsgálatot, a kihallgatott tanúk között kettő, Schumann Ádám és Schneider János azt vallották, hogy a furást ők végezték a feljelentettek parancsára s így a törvényszék a két Spitzert lopás büntetéseben vád alá helyezte. A most megtartott végtárgyaláson, melyen összesen 23 tanut hallgattak ki, azonban megfordult a kocka, mert a két koronatanu közül az egyik visszavonta vallomását, a másik vallomása pedig olyan ellentmondó volt, hogy figyelembe nem volt vehető. Ez alapon aztán a kir. ügyészség a vádat elejtette s a bíróság

megszüntető végzést hozott az ügyben, mely oly sokáig húzódott s melynek végtárgyalása este egynegyed hétkor ért véget.

§ **Elítelt betörő.** Jakobovits József, kökényi lakos, egy emlékezetes estén kintjárt a szőlők között. Ott észrevette, hogy Eichert Sándor présházának fala be van dőlve. Arra a gondolatra jött, hogy a bedőlt falon lyukat kapar és bemászik a pincébe. Ugy is tett s a pincéből aztán különféle tárgyakat, egy fejszét, kalapácsot és furót ellopott. Turpisságára azonban rájötték és betörés miatt vád alá is helyezte a pécsi kir. törvényszék, a most megtartott végtárgyaláson pedig egyhavi fogházra ítélte. Az ítéletben a vádlott megnyugodván s a közvádló képviselője is tudomásul vevén, az jogerőssé vált s az elítelt átadatott büntetése kiállása végett a kir. ügyészségnek.

§ **Elnapolt végtárgyalások.** Zsivánovics Károly család miatt állt a pécsi kir. törvényszék előtt. Ügyében azonban még különféle pótlásokra lévén szükség, a végtárgyalást a bíróság elnapolta. Ugyanígy jártak el Gyurin Mió és társai ellen, lopás és idegen vagyon megrongálása miatt indított bűnperben mostanra kintüztött végtárgyalással is, mert több olyan tanura történt hivatkozás, kik még eddig ki sem lettek hallgatva, pedig vallomásuk döntő befolyással lehet az ügy elbírálására.

Marchais ismét a szobába lépett, magával hozva az eszközöket a bőrönd kinyitására.

— Törje fel a hálófülkében lévő bőröndöt, parancsolá neki a főnök és Marchais bement a jelzett szobába s azonnal munkához látott. Miután azonban szerzőságaikkal pokoli zajt csaptak, Grisaille Cavaroccal és Vandával az ebédlőbe vonult, hol kevésbé volt már kellemetlen a visszataszító szag, mely az egész lakást betöltötte.

— Kapitány ur, kezdé ismét Grisaille, a levelet melyet ön nekem átadott, magamnál fogom tartani.

És midőn Cavaroc olyféle mozdulatot látszott tenni, mintha azt mondaná: Tegyen véle a mit akar! — még hozzáfűzte a rendőrbiztos:

— Át fogom adni a vizsgálóbíróknak, a ki önt holnap maga elé fogja önt idézni.

— Sorsát senki sem kerütheti el, — gondolta magában Cavaroc.

— Amint a holttestet, melyet most szednek ki a bőröndből embereim, megtekintettem, nem fogom önöket tovább is tartóztatni. És a mi önt kisasszony illeti — fordult most Grisaille Vandához — nem akarom önt kényszeríteni, hogy a bőrönd felnyitásánál jelen legyen; de figyelmeztetnem kell, hogy az holnapig itt fog maradni és a holttesthez a vizsgálóbíró intézkedése előtt nyulni nem szabad. Négy emberem itt fogja őrteni az éjet, úgy hogy önnek mitől sem kell félnie.

— Más szavakkal, — el vagyok fogva? kérdé Vanda.

— Mindenesetre, de csak ideiglenesen. A vizs-

gálóbíró fogja holnap meghatározni, hogy fogságban is fog-e maradni.

— Ez esetben kérem önt, legyen legalább oly kegyes és vigyen fogságba. Inkább meghalok, semmint hogy az éjet itt töltszem.

Vanda az igazat mondta meg s ez a nyíltsága nem ártott neki a magas állású rendőrhivatalnok szemében, ki e pillanatban az ő sorsa fölött határozott. Oly személy, ki kegynek veszi, ha fogságba ejtik, nem birhat valami különösen megterhelt lelkiismerettel.

— Legyen, mondá Grisaille csendes nevetéssel: bevitetem önt a központba, hol egyéb körülmények között elég jól fogja magát érezni.

Marchais megjelent az ajtóban s intett felebbvalójának. Ez a hívásra távozott és csak öt perc múlva tért vissza, mely idő alatt Cavaroc és Vanda alig váltottak pár szót egymással.

— Hálásak lehetnek, hogy megkíméltem önöket a látványtól, mondá Grisaille; mert ez félelmes. Tizenöt éves pályafutásomon már nem egy isszonytató és visszataszító dolgot láttam — de ilyesmit, még soha! Ez a fejtelten holttest.

— Hát csakugyan ő az? kérdé a kapitány.

— Semmi kétség. A test egész fedetlen, de semmiféle erőszak nyomait sem mutatja. A fej is egészen érintetlen volt. Az orvosok majd megadják különben véleményüket. Magam részéről úgy vélem, hogy egyjatagan egyetlen metszésével vágták le a fejet, mint az a keleti népeknél van szokásban.

Cavaroc e kérdés felett nem bocsátkozott semmiféle vitatkozásba. Távozni akart és Jonville barátját

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése február hó 4-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején Lukács László pénzügyminiszter benyújtotta a lottó-jövedék módosításáról szóló törvényjavaslatot. Utána

Zichy Jenő gróf határozati javaslatot nyújt be egy új nemzeti színház építése iránt.

Fenyvessy Ferenc ajánlja, hogy a kolozsvári nemzeti színház egészen államosítottassék és hogy operát kapjon. Védelmébe veszi a nemzeti színház irányát, a nemzeti színházat más helyen akarja.

Benyovszky Sándor gróf kijelenti, hogy nem akarta vádolni a nemzeti színházat.

Zichy Jenő gróf nem tartja okvetlenül szükségesnek, hogy az új nemzeti színház a mostani helyére építettessék.

Percel Dezső belügyminiszter kijelenti, hogy a kormány éppen most folytat tárgyalásokat új nemzeti színház építése iránt; a kolozsvári színházat államosítani fogja, mihelyt a pénzkérdés megengedi, valamint a vidéki színházat is rendezni, az orfeumokat pedig korlátozni fogja. Kéri a határozati javaslatok mellőzését.

Erre Zichy és Visontai visszavonják javaslatukat a színházi tételt egyhangulag elfogadják.

A közegészségügyi tételnél Papp Samu kormánypárti ajánlja a pestis ellen való hatályos védekezést, valamint a tébolydák, lelencházak fejlesztését és a körorvosok jobb javadalmazását.

Thaly Kálmán szintén a pestis ellen való övrendszabályokat ajánlja. Beszél a bécsi orvosi diplomák nosztrifikálásáról, orvosi kamarákról. A tételt elfogadja.

Bernády György beszéde alatt az egész ellenzék tüntetőleg kivonult a teremből; mert ő volt az, aki mint a marosvásár helyi függetlenségi párt alelnöke a választások előtt hirtelen kormánypártivá vedlett. Különbben a körorvosokról beszélt.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök felelt ezután Kossuth minapi interpellációjára. Szerinte Murawjeff európai körutazása reánk nézve teljesen veszélytelen.

Kossuth Ferenc a választ tudomásul veszi.

TÁVIRATOK.

— **Megszökött főispán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szmrécsányi Györgyöt, Árva megye főispánját, aki anyagi zavarok miatt már napokkal ezelőtt megszökött székhelyéről, a király állásától fölmentette. Helyébe Kürthy Lajos lipői főispánt nevezték ki ideiglenesen.

— **Bánffy b. legujabb baklövése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy b. fiumei politikája teljes hajótörést szenvedett. Nemcsak a fiumei kormánypárt bukott meg, hanem a horvát bán tegnap a királynál hosszabb kihallgatása alkalmával fölvetette a kérdést,

vajjon jogosult-e Bánffy b. Fiume közjogának rendezésébe fogni a horvát bán tudta és beleegyezése nélkül? A király elhatározása még titok, de sejtethető, mert Fiume közjogának megbolygatását bizonytalan időkire elhalasztották.

— **Mire kellenek a milliók.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tüzérségünknek gyorstüzelő ágyakkal való ellátása elhatározott tény, ezzel egyidejűleg a tüzérség szaporítása és új beosztása is keresztül fog vitetni.

— **A forrongó keleti katalan.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A török böjt és Ramazán ünnepének közeledése egyre nagyobb aggodalmakkal tölti el a politikusokat. Krétában Kaneánál több ezer keresztény fegyveres leselkedik, már több falut elhamvasztottak. A hatalmak hadihajói készenlétben vannak, hogy legénységeiket a partra szállítsák. Krétába ma reggel 2000 rendes sorhadbeli török katona érkezett. A hatalmak hadihajói a szigetnél készenlétben horgonyoznak, várják a parancsot a csapatok partraszállítására.

— **Munkácsy betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Munkácsy Mihály idegbaja egyre súlyosbodik. Godesbergből az Endenich-féle intézetbe vitték gyógyulásra. Állapota aggasztó.

— **Nagykövetek Goluchowskynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowsky külügyminiszter tegnap délután egymásután fogadta az angol, olasz és francia nagyköveteket.

— **A Kisfaludy-társaság új tagjai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kisfaludy-társaság tegnap új tagjainak Rákosi Viktort és Somló Sándort megválasztotta.

— **Földcsuszamlás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budai várban ma délelőtt a Szent Háromság-téren, közvetlen a restaurált Mátyás-templom előtt három négyszög méternyi téren a föld beomlott. Középkori katakombák beszakadása okozta.

— **A magyar liturgia ügyében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A ruthének Firczak püspökkel ma délután tanácskoznak a képviselőházban.

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

REICHENBERGI

Posztó

és öltönyszövetek!

Magán vásárlók direkt kiszolgálása!

Tessék kérni mintákat a mi fel-tűnő újdonságainkból.

Igen elegáns tavaszi öltönykelmék, egész öltözetre 6.70 krtól, 8 frt, 10 frtig és feljebb.

REHWALD FERENCZ FIAI

posztóraktára

Reichenbergben, (Csehország).

Egy két kerekű alulcsapó

vizimalom,

egyik kerék cilinderrel teljesen berendezve, 1897. április 1-től bérbe adandó.

Értekezhetni Hegy-Szt.-Mártonban

Kovács Mihály

tulajdonossal.

5015. sz.

tkv. 1896.

Arverési hirdetés.

A dárдай kir. járásbírósa, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Spitzer Albina eszéki lakos végrehajtónak kérvénye folytán Knezevics Mária (Slavonia) csepini lakos végrehajtást szenvedő ellen 1400 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. bíróság területén levő Baán községben fekvő a baani 125. számú tjkvben felvett 154 frt 65 kr. szőlőválsággal terhelt f. 1723. hrsz. ingatlanra 400 frt ugyanott a 154 frt 65 kr. szőlőválsággal terhelt 1725. hrsz. ingatlanra 3082 frt és ugyanott 118 frt 18 kr. szőlőválsággal terhelt f. 1738. hrsz. ingatlanra 2758 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban eirendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 22 én d. e. 10 órakor a dárдай kir. járásbírósa hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 40 frt, 308 forint 20 krajczárt., 2758 forint 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1881 ik évi 60-ik törvény-cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-dik évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál 1896. évi szeptember hó 11. napján.

Maurer Frigyes

kir. albiró.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.